ATLETISM

După Campionatele Naţionale ale Juniorilor

Concursurile dela Ploeşti au relevat multe elemente de valoare

Campionatele naţionale ale juniorilor din acest an s'au deosebit de manifestaţiunile desfăşurate în ultimii ani prin numărul mare de concurenţi. Nu am putea spune că Duminică a lipsit calitatea, dacă ţinem seama că rezultatele obţinute au fost realizate pe un timp mizerabil şi pe o pistă care a influenţat enorm asupra lor.

Caracteristica concursului de acum trei zile rămâne însă indiscutabil, numărul mare de concurenţi.

Campionatele juniorilor menite să ne indice rezerva atletismului românesc ne-au servit câteva indicaţii preţioase, şi ne-au dat posibilitatea să întrevedem câteva serioase speranţe.

Dar pe lângă aceste constatări, cu caracter general, o altă concluzie ce-am tras după reuniunea de Duminică urmărind cei două sute de tineri a fost lipsa de stil în general a concurenţilor, cu atât mai vârtos cu cât technica este primul lucru care trebue să-l înveţe tinerii practicanţi.

Fără îndoială această lipsă îşi are şi ea motivele ei. Atletismul nostru este lipsit de îndrumători technici, de instructori şi demonstratori care să îndrumeze pe tineri pe calea cea adevărată.

Acum însă când conducătorii Federaţiei, şi-au putut da seama de materialul atletic ce se găseşte printre tinerele elemente, va trebui să dea mai multă atenţiune pregătirii technice a juniorilor.

La sprint avem elemente de valoare

Cursele de sprint au dat prilej câtorva elemente tinere să se remarce.

Vom distinge în primul rând pe tânărul Cristea, noul campion la 100 m. Element descoperit numai de o lună de zile, şi pe care sprintul românesc poate realmente conta. Se pune greu pe picioare, dar are un sfârşit de cursă extraordinar de tare. Va fi un element excepţional pe 200 metri. Vestul ţării s'a prezentat excelent în clasica cursă de viteză prin tinerii: Richter, Hungar, Pavlovici, Lindolt, dela Electrica. Merita să fie semnalaţi de asemenea şi tinerii: Baro (I. A. R.), Ionescu Piteşti, Hidioşanu (Venus), care ne-au lăsat o frumoasă impresie.

Cursa de 300 metri, alergată în condiţiuni complect defavorabile, l-a consacrat pe tânărul clujean Nemetz, şi a scos în evidenţă pe tânărul timişorean Copan, un atlet cu mari posibilităţi. Vom mai remarca în această cursă câţiva atleţi care vor trebui urmăriţi. Este vorba de: Tamas (C. A. C.), Zeches (S. S, G, B.), Butezmu şi Dumitru (Venus), Kulczar (Dragoş Vodă), Nacsa (Recas).

La 1000 metri cele trei serii şi finala au scos în evidenţă câteva elemente asupra cărora este desigur greu să ne pronunţăm. Neumann dela Politechnica s'a impus în primul rând, braşoveanul Szabo şi cernăuţeanul Perceag sunt elemente cu posibilităţi.

Cursa de fond a zilei nu ne-a entuziasmat prea mult. Prea puţine elemente în care să avem realmente încredere: braşoveanul Schacht bucureşteanul Pană s'au distins net. Grănicerul Ahmed a câştigat, dar se pare că nu este junior.

La aruncări un tânăr s'a remarcat în primul rând este Schulleri. Atlet consacrat de altfel, care întors de curând din Germania a dovedit că poate fi considerat ca un campion de cea mai pură clasă.

Interesant este că şi în urma lui am putut admira elemente de valoare. La greutate spre exemplu tânărul şcolar din Caransebeş, Forgescu este un element care va progresa şi va ridica nivelul acestei probe.

Elevul Coman dela Braşov un alt talent, ale cărui posibilităţi le vom remarca în special la disc, însfârşit Fălcoianu dela Venus un elev care încă nu are nici o technică, dar are mari posibilităţi fizice şi brăileanul Ciorolu, care are technică, dar îi lipseşte fizicul.

La disc, Schulleri nu a fost într'o zi prea bună. Este drept că era obosit după cursa de 110 m. garduri. In această specialitate, atletismul românesc posedă în Schulleri şi Coman două elemente care le putem considera ca cele mai serioase speranţe ale atletismului românesc. De menţionat de asemenea: Toth (U. D. R.) şi cernăuţeanul Zuss.

La aruncarea suliţei terenul de elan prea moale a influenţat asupra rezultatelor, Schulleri nu credem că va deveni un specialist în această probă, în care grănicerul Copac, dar mai ales brăileanul Cioroiu, avem impresia că sunt adevărate talente.

La sărituri rezultatele în ansamblu puţin strălucite. Este drept că timpul a constituit un handicap serios pentru concurenţi.

La prăjină, patru tineri în care putem avea serioase speranţe: timişoreanul Neumann, braşoveanul Stavros, atletul din Reşiţa, Marcu şi cernăuţeanul Curea. Iată patru atleţi care antrenaţi serios pot progresa.

La săritura în lungime, diferenţa între primii clasaţi a fost mică: Ritter dela Timişoara are viteză şi poate deveni un bun specialist, Hidioşanu, dar mai ales debutantul Ionescu, au arătat lucruri frumoase.

Paveliu dela Astra Braşov, cu un stil care a pus în discuţie dacă săritura este sau nu reglementară, şi-a însuşit înălţimea. Este un element care merită să fie urmărit.

In urma lui prea puţine elemente de clasă. Poate singur Yost dela V. Dacia.

Alergarea pe 110 m. garduri ne-a întărit credinţa că Gyori este un atlet cu mari posibilităţi. Recordmanul naţional la 110 m. garduri alături de bucureşteanul Samson şi cernăuţeanul Curea au fost revelaţiile acestei pretenţioase probe.

In numărul de mâine finalele şi câteva cuvinte despre cluburi.

OAMOR

TENNIS

Românii la Salonic

(Continuare în pagina I-a)

Dar ghinionul mare al reprezentanţilor noştri nu a fost numai acesta.

Schmidt, care trebuia să aducă un important aport culorilor româneşti, a jucat tot timpul bolnav de o sciatică la picior.

Şi peste toată această serie de ghinioane s'a adăugat şi un arbitraj incalificabil care a permis lui Stalios să dispună de Caralulis în finală, dupăce românul cucerise primele 2 seturi.

O consolare pentru noi rămâne faptul că reprezentantele tennisului românesc al sexului frumos au reabilitat întru câtva slabele performanţe ale coechipierilor lor.

D-rele SOMOGYI şi BERESCU disputându-şi între ele finala acestui campionat au dovedit că cel puţin în materie de tennis femenin suntem cei mai tari din balcani.

Dacă nici cu femeile nu ne-om lăuda...

CUM S'A DESFAŞURAT CAMPIONATUL

Să lăsăm aceste consideraţiuni şi să arătăm cum s'a desfăşurat campionatul balcanic dela Salonic.

Cei doi jucători români, Caralulis *şi* Schmidt *au sosit cu avionul la Athena- Sâmbătă, trecând pe deasupra Salonicului fără a putea ateriza, din cauza furtunii.*

Duminică au trebui să se întoarcă cu trenul la Salonic, unde s'au întâlnit cu d-rele Somogyi *şi* Berescu *cari rămăsese în acest oraş după disputarea turneului, ce se desfăşurase cu 3 zile înainte.*

Luni s'a procedat la tragerea la sorţi stabilindu-se formula turneului

Stalios şi Caralulis au fost puşi capi de serie la proba de simplu domni.

Cele trei echipe participante în acest campionat erau reprezentate prin următorii jucători:

BULGARIA: Iordanoff, Tzancoff.

GRECIA: Stalios, Arghiriu, Manzaroglu, d-rele Lenos şi Xidis.

ROMANIA: Caralulis, Schmidt, d-rele Somogyi şi Berescu.

ăUGOSLAVIA *care în lipsa lui* Puncec, Pallada *fusese vorba să trimeată pe* Kukulievici, Mitici, *a forfaitat în ultimul moment.*

In prima zi s'a jucat matchurile Schmidt—Iordanoff şi Somogy—Lenos.

Ambii noştrii reprezentanţi au învins cu destulă uşurinţă. Cu toată greutatea cu care se deplasa din cauza sciaticei, Schmidt *a dispus de bulgar cu 6:4, 6:3, 6:2, iar* Somogyi *de* Lenos *cu 6:4, 6:2.*

A doua zi Arghiriu *a dispus de* Tzancoff *cu 6:4, 8:6, 6:1 şi d-ra* Berescu *de* Xidis *cu 6:1, 4:6, 6:3.*

A treia zi a intrat în luptă şi celălalt reprezentant al culorilor româneşti, Caralulis care înfrunta pe campionul local Arghiriu.

Campionul nostru luând matchul în glumă pierde 2 seturi cu 1—6 şi câştigă unul cu 8:6. Din cauza întunericului partida este amânată pe a doua zi când românul jucând serios câştigă ultimele 2 seturi cu 6.3.

Tot în această zi s'a jucat şi dublu Caralulis—Schmidt *contra* Stalios—Manzarogiu *(Gr.) pe care* românii *i-au învins cu 1:6, 8-6, 6-2, 6:2.*

Intâlnirea dintre Stalios *şi* Schmidt *era aşteptată cu multă emoţie de către publicul grecesc. Pentru cei ce cunoşteau situaţia lui Schmidt ştiau că acesta nu va putea câştiga, bolnav aşa cum se afla.*

Totuşi Schmidt a făcut o partidă mai mult decât onorabilă reuşind să răpească campionatul grec un set fiind învins cu scorul 4:6, 8:6, 3·6, 2:6

In ziua patra o surpriză a consfătuit înfrângerea echipei noastre de doamne.

Intr'adevăr cuplul grecesc Lenos—Xidis *a dispus de* Somogyi—Berescu *cu 6:2, 6:3, scor care nu se poate explica decât printr'o prea mare încredere a reprezentantelor noastre.*

Când ghinionul se ţine lanţ...

Dar culmea ghinionului l-au avut în matchul de dublu mixt unde repreznetanţii noştri SOMOGY-CARALULIS au avut matchul în mână contra echipei STALIOS-LENOS.

Dupăce s'au pierdut primul set cu 9-7, când condusese cu 5-0 şi au avut 8 „match-ball"-uri, au câştigat setul următor alb, iar în ultimul au cedat cu 5—7.

In acest match d-ra Somogyi a jucat bolnavă şi cu răni la picioare, resimţindu-se din cauza durităţii terenului.

Reprezentanţii noştri Schmidt-Caralulis au jucat apoi cu bulgarii Iordanoff-Francoff pe care i-a învins cu 6—4, 1—6, 8—6, 6-4.

FINALELE DE SIMPLU

Duminică a fost ziua celor 2 finale de simplu.

Intâlnirea dintre **Stalios**, campionul Greciei şi învingătorul din primăvara aceasta a lui **Puncec** şi noul campion al României **Caralulis** a adunat pe stadion 1500 de spectatori.

Românul începe furtunos primele seturi şi-şi ridiculizează pur şi simplu adversarul.

Caralulis cucereşte aceste 2 seturi cu 6-2 şi 6-0.

In setul trei, românul face greşeala de a slăbi alura şi Statios cucereşte setul cu 6-3.

Din acest moment, în încurajările publicului, arbitrul începe să falsifice pur şi simplu matchul.

Caralulis enervat, pierde şi setu-rie 4 şi 5 la acelaş scor, 6-3.

Finala între cele două românce d-rele **Somogyi şi Berescu** se dispută doar primul set, care din cauza întunericului se termină când scorul era 7 la 7.

Conform înţelegerei de a se desemna campionii balcanici, finala aceasta a continuat Luni.

Caralulis şi Schmidt au plecat Luni cu avionul spre Sofia, unde s'au oprit şi au jucat cu **Iordanoff. Tzancoff** un match de demonstraţie, pe care l-au câştigat cu 6-4, 6-3, 6-2.

Dela Sofia, reprezentanţii tennisului românesc au continuat drumul cu trenul şi au sosit în Capitală eri după amiază.

D-rele Somogyi şi Berescu au sosit şi ele în Capitală tot eri, venind dela Salonic direct cu avionul.

val. făgăraşanu

VÂSLE

Şedinţa Comitetului federaţiei de sporturi nautice

In ziua de 8 Octombrie comitetul federal şi-a ţinut şedinţa săptămânală, punând la punct câteva chestiuni importante în legătură cu bunul mers al federaţiei. Tot în acelaşi timp au fost prezente şi următoarele comisii: technică, a regulamentelor propagandă, sanitară, cărora comitetul federal le-a dat instrucţiuni pentru trasarea programelor lor de activitate.

Astfel comisia de propagandă va lua contact cu toate ziarele din Capitală, pentru a le cere tot concursul în vederea popularizării frumosului sport, care este cel nautic. Comitetul a hotărît ca comisiile sanitare regionale să fcaă fişe individuale pentru fiecare membru de club, excluzând pe suferinzi de inimă. Deasemeni s'a discutat problema sportului cu caiace, îmbarcaţiune care este accesibilă oricărei persoane, fiind un sport mai mult de agrement de cât de cursă şi s'a hotărît să se facă o intensă propagandă pentru difuzarea lui.

Punându-se problema dacă acest sport poate fi făcut pe apă curgătoare sau pe lac deschis, în urma explicaţiilor date de persoanele competente, a rămas stabilit că îmbarcaţiunea uşoară denumită caiac e aptă pentru turismul nautic pe orice fel de râuri sau lacuri, fie de munte, fie de şes.

D. ing. Pavel, dela U. C. B, a adus la cunoştiinţa comitetului că în primăvara anului 1938 se va inaugura pe lacul Floreasca, vis-à-vis de strand, un garaj, în care amatorii îşi vor putea adăposti îmbarcaţiunile în mod gratuit. D-sa a promis tot concursul din partea U. C. B. pentru promovarea sportului nautic, acordându-se reduceri şi chiar gratuităţi pentru îmbarcaţiuni şi antrenament pe lacul Herăstrău a membrilor cluburilor nautice.

Comitetul federal a hotărît ca regiunile Arad şi Timişoara să organizeze competiţiuni anuale, după cele de toamnă, pe apele teritoriale şi cu concursul cluburilor locale.

In vederea turismului, cu caiace s'a hotărît ca regiunile, cu ajutorul cluburilor locale, să studieze itinerarii şi hărţi necesare excursiilor. Prin racordarea acestor itinerarii locale se vor stabili hărţi generale ale apelor navigabile, cari vor fi puse la dispoziţia cluburilor naţionale şi străine, tinzând la o cât mai strânsă legătură între iubitorii de turism nautic internaţional.

MOTOCICLISM

Cântecul nu s'a sfârşit...

La Feleac au fost reduse premiile

Eram siguri că alergarea motocicliştilor dela Feleac ne va mai da prilej de discuţii. Evenimentele au confirmat aşteptările noastre şi astăzi, când alergătorii bucureşteni se află din nou printre noi, suntem în măsură să dăm câteva amănunte în măsură să scoată în evidenţă mentalitatea şi modul cum ştiu conducătorii Moto clubului din Cluj să se achite de îndatoririle lor.

Dupăce nu s'au ocupat cu seriozitatea necesară, de organizarea unei competiţiuni de talia celeia desfăşurată Duminecă, au încercat apoi să salveze cursa, înşirând pe lista înscrierilor o serie de iluştrii necunoscuţi.

Am observat imediat acest lucru şi am dat alarma. Mai marii grupărei motocicliste din Cluj au avut atunci un moment de redresare a conştiinţei şi s'au grăbit să prelungească termenul de prezentare a adeziunilor, insistând pe lângă A. C. R. R. să facă propaganda necesară pe lângă alergătorii bucureşteni.

Sfoara dată prin ţară a avut răsunet şi încă în seara zilei în care s'a comunicat motocicliştilor din Capitală că pot să-şi mai prezinte înscrierile, firul telefonic a făcut legătură între Bucureşti şi Cluj.

Alergătorii ţineau să cunoască condiţiunile în cari fac deplasarea şi s'au interesat în acest sens.

Dela celălalt capăt al firului li s'a răspuns că nu li se vor putea acoperi spezele de deplasare dar, se crede că o parte din ele se va restitui.

— Ce premii sunt? s'a întrebat atunci dela Bucureşti.

— 8.000 lei, 5.000 lei, 3.000 lei.

— Bun. Convine.

Şi bucureştenii au scos din buzunar propriu, sume destul de rotunjoase şi au descălecat la Cluj spre a salva o alergare condamnată de mentalitatea organizatorilor.

Au fost întâmpinaţi de vitregia vremii şi răceala regisorilor cursei. Şi dacă intemperiile erau explicabile, atitudinea gazdelor nu-şi avea nici o justificare.

Dar, băeţii au trecut cu vederea aceste chestiuni şi au început antrenamentul care s'a desfăşurat ca vai de lume. De rândul acesta, vina numai era a organizatorilor.

A venit şi ziua cursei. Ploaia care se abătuse asupra Clujului numai contenea. Cu toate acestea, motocicliştii s'au prezentat la start şi, cu mari riscuri, au ajuns sus, victoria revenind alergătorului cu care vremea a fost mai puţin vitregă. Intr'adevăr, când a escaladat Lantmann coasta, partea de sus a parcursului era uscată şi pe ea, braşoveanul a reuşit să-şi apropie victoria.

Dar, să lăsăm la o parte această chestiune de care ne-am ocupat la timp şi să revenim la oile noastre.

Cursa motociclistă s'a consumat până în prânz, iar cea automobilistă spre seară.

A urmat un vin de onoare care nu a avut, nici pe departe, fastul impunătoarelor agape din trecut. Cu acest prilej s'a procedat şi la împărţirea premiilor.

Aci însă s'a constatat că promisiunile au rămas pe firul telefonic şi primii trei clasaţi au primit respectiv 3.000, 2.000 şi 1.000 lei, în loc de 8.000, 5.000 şi 3.000 lei, cum se făgăduise.

Concurenţii au protestat dar, au rămas cu... protestele şi s'au întors la Bucureşti mai săraci decât au plecat.

Credem că nu este necesar să mai insistăm asupra procedeului.

JENNY DUMITRESCU

RUGBY

Programul matchurilor din 17 Octombrie

CUPA ING. BARBU NEGOESCU

Sportul Studenţesc—R. C. 13, teren I, ora 15,30.

PROMOŢIE

Sportul Studeţesc—I.A.R., teren II, ora 15,30.

Sttadiul Român—Victoria, teren III, ora 15,30.

C.F.R.—P.T.T,„ teren I, ora 10,

CATEGORIA II.

Viforul Dacia — Sporttul Studenţesc, teren II, ora 10.

Avânttul Sportiv—Victoria, teren II, ora 8.15.

P.T.T.—C.F.R, teren I, ora 8,15,

Comisia de arbitri ţine şedinţă astăzi

Comisiunea centrală de arbitri ţine şedinţă astă seară la orele 19, în localul F.R.R. sub preşidenţia d-lui Aurel Mărăşescu şi în asistenţa d-lor: Dan Ştefănescu şi Pafnutie.

La ordinea de zi figurează fixarea arbitrilor pentru matchurile oficiale din 17 Octtombrie 1937.

Dela Tennis Club Român

TENNIS CLUB ROMAN secţia de rugby, convoacă la antrenament pentru ziua de Joi 14 Octombrie 1937, la orele 16, pe terenul U. F. S. R. următtorii jucători: D. Cristtescu, D. Popescu Colibaşi, Ţuchy ŢDragu, Marinescu, Cristoreanu, Penciulescu Eustaţiu, Mărculescu, Zissu Nella, C. Popescu, Th. Ţăranu, Horia Muntteanu, Egon Lebel, Păunescu Oreviceanu, Tanoviceanu, Craici, Bălescu, Popovici Paul, Popovici Lucian, Chiţu şi Marin Ion.

Ştiri diverse

Ciclistul Iuliu Gociman este rugat să treacă pe la redacţia noastră.

IN URMA intervenţiei ministerului educaţiei naţionale, care nu poate elibera la timp diplomele de bacalaureat, examenul de admitere la Academia Naţională de Educaţie Fizică, se amână pentru 25 Octombrie a. c. Inscrierile se fac până la 24 Octombrie.

GRUPAREA Olympia ţine adunarea generală în ziua de 25 Octombrie, la Sfatul Negustoresc din Calea Victoriei.

CAMELIILE ANONIME

II

de EMIL IENCEK

A jucat absent şi net dominat până ce fluerul arbitrului a marcat sfârşitul luptei, rezultatul fiind acelaş dela pauză. Un rezultat nul obţinut cu multă trudă de «Marte» în compania unei «A. F. E. M. A. mai bună şi în formă.

Când a părăsit cabine amurgea. Se desechipase atât de încet şi se îmbrăcase cu hainele de oraş atât de absent încât trecuse mai bine de o oră şi jumătate.

Terenul era pustiu.

Se însera. Pe străzi începeau să se aprindă luminile.

A luat tramvaiul din faţa arenei

A cerut o corespondenţă. Se ducea direct acasă. Locuia în cealaltă parte a oraşului. Astăzi n'a mai vrut să treacă pe la «Dribling», bodega sportivilor, din pasaj.

Când a urcat în sus pe Bd. Elisabeta era atâta lume încât watmanul a trebuit să'ncetineze mersul vagonului.

Privind marea de capete care se mişca în sus şi în jos, ca un furnicar. îi veni un gând: dacă o fi aici. Dacă o fi pe Cale. Desigur că e. Dar care. Erau atâtea femei frumoase, dar care din ele...

In cartierul lui, liniştit, pe străzile fără tramvay şi circulaţie îşi auzea paşii rari, pe asfaltul trotuarului.

Când a intrat în curte «ai lui» mâncau în chioşc, — sufrageria de vară — cu verdeaţa pe moarte, gălbejită.

Taică-său l-a întrebat: ce făcurăţi azi, Octaviane, tată.

A dat bună seara şi a răspuns. trecând pe lângă ei, în drum spre camera sa: match nul.

— Ce ai Octaviane, mamă, eşti bolnav, te-au lovit iar? Spune mamă, îl imploră maică-sa intrând în cameră.

— N'am nimic, sunt plictisit, lăsaţi-mă în pace, n'am nimic. N'auziţi odată. ridică puţin glasul Octav.

— Să-ţi fac un ceai de tei? Te linişteşte.

— Fă-mi ce vrei şi lăsaţi-mă în pace, insistă Octav.

— Ştii că iar ţi-a adus Nea Dumitrache un coş cu flori albe.

— Ştiu... eu l-am trimes... pe intendentul terenului... cu ele, — rosti rar şi greoi Octav, în timp ce mamă-sa eşia clătinând îngrijorată capul.

Cine eşti? Unde poţi fi găsită? Ce ochi ai şi cum îţi este glasul, întrebă Octav, pe cineva imaginar, privind scrisorile primite.

Le scosese iarăşi din birou.

Şase şi cu ultima şapte.

Incepu să le recitească. Pentru a câta oară? Nici el singur nu putea preciza.

A luat prima scrisoare.

«Pentru eleganţa cu care driblezi, pentru precizia shoot-urilor şi pentru demarajul rapid, în care dai impresia unui Apollon, bronzat, şi în plin elan, te rog frumos să primeşti acest modest prinos de admiraţie: cameliile».

Când a primit atunci, în cabină, cu câteva săptămâni în urmă, coşul cu camelii a rămas încurcat. Dincolo de plăcerea care-i mângâia frumos orgoliul de vedetă, cameliile acestea anonime descriau un mare semn de întrebare în mintea lui şi stârniseră în rândurile celorlalţi stupoare şi invidie. Mai primeau băeţii flori, bilete, atenţii, dar un coş atât de impunător cu flori scumpe prea era ceva neobişnuit. Prea aducea a epocă romantică, a vremuri cu zeci de ani în urmă, când domniţele descindeau în piaţa «Naţionalului» din cupeuri de muscali, iar prim-amorezilor le soseau vagoane de flori, dela cunoscuţi sau, de cele mai multe ori, dela coniţe, tinere soţii de urmaşi de fanarioţi, rablagiţi şi burtoşi: — Femei tinere care oftau ofilindu-se după amor juvenil.

A împăturit la loc hârtia, a vârât-o în plic şi a luat a doua scrisoare:

«Duminică trecută în «mi-temps»-ul al doilea ai fost într'o vervă sclipitoare. Ai marcat de două ori într'un stil impresionant care ţi-a adus ropote de aplauze. Ce mult mi-a plăcut. Şi aproape nici n'am îndrăznit să dau crezare gândului fericit care se apropia timid de mine: că florile trimise te-ar fi făcut să fi aşa. Nu, nu, ar fi fost prea mult, să fi ştiut sigur asta. Să fi ştiut eu că petalele cameliilor au produs un reviriment fulminant făcându-te să fi cel mai bun depe teren, — cum au scris toate ziarele a doua zi. Oricum eu îţi mulţumesc frumos că ai jucat atât de minunat. Că ai ridiculizat toate atacurile, toate piedicile strecurându-te abil printre adversari şi demarând puternic pe tuşă, cu pieptul de Hercule, înainte, cu capul aruncat puţin pe spate şi cu părul negru vâlvoi... ca într'un tablou simbolizând elanul.

Eu îndrăznesc să-ţi mulţumesc, totuşi».

A treia scrisoare — şi al treilea coş cu camelii — îl puseseră pe gânduri. In lumea clubului său nu se mai discuta decât despre cameliile anonime ale lui Octav. Cameliile acestea deveniseră un fel de subiect-bombă care începuse să se strecoare în public şi, pe ici pe colo, prin gazete.

Stârnise o curiozitate ascuţită.

Şi cu atât mai mare era curiozitatea cu cât nimeni, dar absolut nimeni nu-i putea da vre-un indiciu preţios.

La «Coasta de Azur» nimeni nu-i spusese mai mult. Insistase, se rugase, implorase chiar (ba a încercat să obţină un amănunt cu ajutorul unei sume) dar rezultatul era acelaş. Nimeni nu ştia nimic.

Lipsa aceasta de informaţie l-a revoltat şi a sfârşit prin a se decide să plănuiască — singur — o tactică dedectivistică personală. Dar firul gândurilor i s'a încâlcit şi atunci ca şi acum mulţumindu-se să citească din nou textul epistolelor. Poate va afla în ele cheia misterului.

«Ce fericiţi trebue să fiţi, muritorii aceştia atât de sănătoşi, care puteţi să fugiţi aşa de repede. Să faceţi «feinte», să săltaţi în aer, să vă aruncaţi pe covorul de iarbă, să răspândiţi atâta viaţă şi sănătate prin sporturile voastre. Ce darnic v'a fost Dumnezeu. Arşi crunt de soare, cu picioarele splendid mulate de o mână invizibilă, alergaţi uitându-vă în jocul acesta minunat, în sport.

Şi D-ta îi depăşeşti pe toţi. Nu e o iluzie optică, rezidând într'un sentiment puternic din care ai putea crede că fac acum, o declaraţie de dragoste.

Scriu ceeace simt şi constat. Şi te rog să n'o iei decât aşa cum este. Deasemenea aşi dori să nu gândeşti că procedez astfel (e vorba de camelii şi scrisorile mele) dintr'un capriciu romantic sau vrând să apar mai interesantă.

Te rog să nu crezi asta.

Iţi scrie şi te admiră cineva pentru care lucrul acesta este, acum, cel mai frumos pe care-l poate face.

Dar căreia nu-i e îngăduit mai mult.»

Ce însemnau cuvintele *«dar căreia nu-i este îngăduit mai mult»?* Cum să le interpreteze, cum să le dea un sens?

Intrebări fără răspunsuri. Răspunsuri pe care, oricât şi-ar fi bătut capul, ori cât s'ar fi sbătut, întrebând în dreapta şi în stânga, — nu le găsea; întrebările rămânând tot întrebări. Fără deslegare, misterioase.

Din toate scrisorile ei se degaja acelaş aer de ceva bizar, misterios, acelaş aer de fiinţă aleasă, de bunătate. De atâta admiraţie platonică amestecată cu accente de resemnare şi fără altă dorinţă decât de a-i scrie. Atâta tot.

Dar bine, toate acestea sfârşiseră prin a-l pune într'o situaţie disperată. La început îl surprinsese, apoi dorise din curiozitate s'o cunoască, crezuse că-i o farsă, dar capitulase prin a constata că pe nesimţite, dar sigur şi iremediabil, se năştea în el ceva asemănător scrisorilor însă într'o notă contrarie. O dorinţă puternică, aproape bolnavă, îl schimbase mult, îl neliniştise. Trebuia s'o cunoască. Nu se putea altfel. Şi totuşi ea îi scria în altă scrisoare:

«Iţi scriu iarăşi, fără să te cunosc personal şi fără să mă cunoşti măcar din vedere. Şi cred că nu ne vom cunoaşte niciodată.